

Чудова притча, яка навчить вас пробачати

У парку прогулювалась молода мама з дитиною. Дитя лежало спокійно у візочку. Неподалік під деревом сидів на лавці чоловік похилого віку і спостерігав за всім, що діється довкола. Мати із дитям, зупинившись біля нього, вибачилась і попросила дозволу сісти на лавці. Чоловік щось буркнув незрозуміло. В цю ж мить пролунав телефонний дзвінок. Жінка взяла телефон і відповіла. Бесіда була короткою, бо дитина почала плакати і вимкнула мобільник, сказавши: “вибач, я мушу бути біля дитини. Тобі пізніше зателефоную”. Зворушливо було спостерігати, як вона нахилилась до дитяти і прошепотіла: “Прости мені ... все добре. Я тут, біля тебе”. Дитина заспокоїлась.

Жінка сіла знову на лавку і вже в друге звернулась до похилого чоловіка, що дивно дивився на молодую маму. Вона не сміливо сказала: “Простіть будь-ласка, що потурбували ваш спокій”. Нарешті чоловік вимовив чітко слова: “Я вже спостерігаю за тобою 5 хвилин. І за цей час ти постійно у всіх просиш вибачення. Навіть за те, в чому ти не винна. Чому?” Жіночка зникла... Опустила свої щирі оченята і єдине, що промовила: “Простіть...” “Ось, бачиш, ти знову просиш вибачення” – буркнув він. Далі була тиша.

Спершись руками на палицю, він схилив свою голову і продовжив із зітханням: “Твоя дитина буде щасливою. Адже змалку чує слово “Вибач”. Я його мало чув, а ще менше його говорив.

Може тому моє життя було наповнено конфліктами, суперечками, злобою, гнівом... не було миру...Ось, тепер я на схилі віку і мені досі важко сказати “прости”, “пробач”, “я провинився”. Ці слова знищують, гнів, заздрість, помсту, ненависть, все, що нищить мирні і добрі стосунки.”Жінка далі мовчала, немов щось очікувала.Було видно, що з глибоких старечих очей по зморшках стікає сльоза.

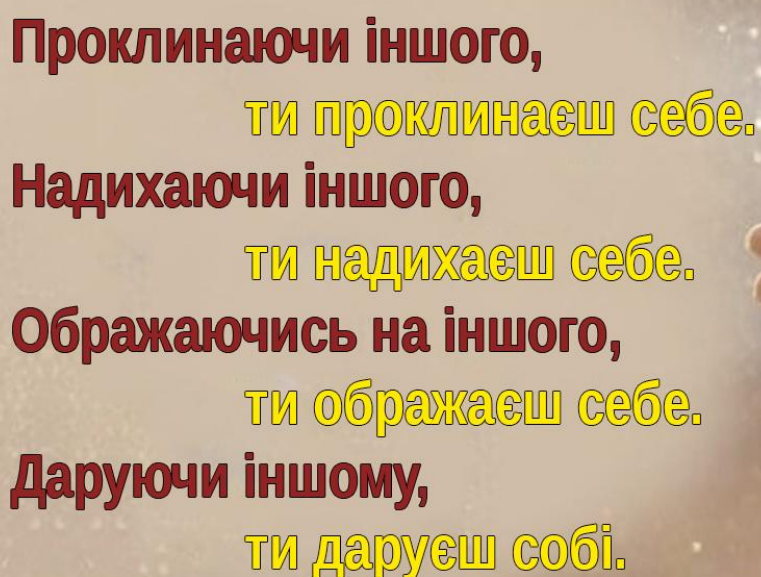
Знову запанувала тиша.

В очах молоді мами теж було видно блиск... розчулилась.Старушок припіднявся із зусиллям і прошепотів: “ох... та вже... прости мені”.

Він помаленьку відходив, а вона спокійно дивилась на свою дитину і думала: “Нам важко робити те, що нас не навчили, але ніколи не пізно почати те, що прикрашає твою людяність”.Попросити прощення – це не є вияв слабості, це вияв любові, яка лікує зранення і береже єдність.

Інколи запитуємось себе: а хто має просити першим прощення?

А відповідь проста: той, хто має більше милосердя.

**Проклинаючи іншого,
ти проклинаєш себе.**
**Надихаючи іншого,
ти надихаєш себе.**
**Ображаючись на іншого,
ти ображаєш себе.**
**Даруючи іншому,
ти даруєш собі.**

